

ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΪΔΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΓΑΛΑΞΕΪΔΙΩΤΩΝ

ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΓΑΛΑΞΕΪΔΙΩΤΩΝ
Καραϊσκού 111, τηλ. 4123528
ΠΕΙΡΑΙΑΣ 185 32

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Ι. ΣΚΙΑΔΑΣ
ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ: Ζωή Αρβανίτου - Κούτρα
Καίτη Α. Καμμένου, Μίτσα Οικονόμου

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1989
ΕΤΟΣ 42
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 454

ΝΑ ΤΟ ΠΡΟΣΕΞΟΥΜΕ

ΑΝΑΓΚΗ ΝΑ ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΠΟΙΗΘΟΥΝ ΟΙ ΦΟΡΕΙΣ

Σας αποστέλλω απόκομμα Αθηναϊκής εφημερίδας με άρθρο της Δημοσιογράφου Αγγελικής Δαμίγου, σχετικά με τη ρύπανση της θάλασσας από τα ιχθυοτροφεία.

Το άρθρο αυτό σε συνδυ-

ΝΕΑ ΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ

Από τη Νομαρχία Φωκίδας μας γνώρισαν τα παρακάτω:

1) Αιρετό μέλος του Νομαρχιακού Συμβουλίου Φωκίδας ως εκπροσώπου του στο Περιφερειακό Συμβούλιο Στερεάς Ελλάδας ορίστηκε ο κ. Κων. Λέφας.

2) Για την κατασκευή καλοριφέρ στο Δημ. Σχολείο θα διατεθεί από το Υπουργείο Παιδείας πίστωση δρχ. 1.500.000.

3) Για κατασκευή αποθήκης εγ. αλ)νου περ. χώρου στο Γ.Λ. Γαλαξειδίου διατίθεται πίστωση δρ. 5.000.000.

4) Από τους γιατρούς του Νοσοκομείου Αμφισσας και από τους αγροτικούς γιατρούς άρχισε με ομιλίες στα Γυμνάσια, Λύκεια και στις Κοινότητες του Νομού η ενημέρωση για το AIDS.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Για το θάνατο του συμπατριώτη μας μέλους, πρώην Γραμματέα και πρώην Προέδρου της Αδελφότητας Γαλαξειδιωτών «Οϊάνθη» Αμερικής

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΛΥΒΙΔΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο εψήφισε τα κάτωθι:

1ον Εκφράζουμε εκ μέρους των μελών της Αδελφότητας και ολόκληρου της εν Αμερική παροικίας μας, τα θερμά μας συλλυπητήρια προς την οικογένεια του θανόντος.

2ον Να γίνει κατάθεση στεφάνου εκ μέρους της Αδελφότητας στη σορό του θανόντος.

3ον Να δημοσιευθεί το παρόν εις την εφημερίδα «Το Γαλαξειδί».

Νέα Υόρκη 7η Απριλίου 1989

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Γεώργιος Βαράντος

Η Γραμματέας

Νίκη Δουδή

ασμό με δημοσίευμα της Νομαρχίας Φωκίδας στην Εφημερίδα «Γαλαξειδί» (Δεκ. 1988) στο οποίο αναφέρεται ότι έχουν χορηγηθεί, πρόκειται να χορηγηθούν αλλά και ήδη λειτουργούν στην παραλία Φωκίδας αρκετές μονάδες Υδατοκαλλιέργειών - Ιχθυοτροφείων, ασφαλώς γεννά σοβαρά ερωτηματικά. Είναι βέβαιο ότι πρέπει να προβληματιστούν οι τοπικοί φορείς, σε ποιο βαθμό θρυσκόμαστε ενώπιον ενός νέου κινδύνου ρύπανσης και μόλυνσης της θάλασσάς μας.

Πιστεύω ότι πριν γίνει οποιαδήποτε σχετική ενέργεια πρέπει η Νομαρχία Φωκίδας να ενημερώσει σχετικά με τις προϋποθέσεις χορήγησης των αδειών για τις υδατοκαλλιέργειες αυτές που πρέπει να σημειωθεί ότι επιδοτούνται γενναιόδωρα από την Ε.Ο.Κ. μέσω των ΜΟΠ με συνέπεια την υποχρέωση πλήρωσης διεθνών προδιαγραφών λειτουργίας τους.

Επισημαίνω εδώ, ότι ο Πρόεδρος του ΠΑΚΟΕ κ. Παναγ. Χρηστοδουλάκης, αναφέρει στο δημοσίευμα αυτό τον κίνδυνο μόλυνσης - ρύπανσης της θάλασσας από την «ελληνική πατέντα ιχθυοκλουβιών που δίνει γεριές ψαριές χωρίς κόπο αλλά αυτό είναι εγκληματικό να γίνεται σε τουριστικές περιοχές».

Το ερώτημα λοιπόν σχετικά με τις προϋποθέσεις λειτουργίας των μονάδων αυτών τίθεται επιτακτικά στη Νομαρχία Φωκίδας και αναμένουμε την απάντησή της πριν μετατραπεί η περιοχή μας σε «Πτελεό Μαγνησίας» με τις ανάλογες συνέπειες.

Νίκος Ε. Γουργουρής
Οικονομολόγος -
Συνδικαλιστής

Η 25η Μαρτίου

Η παρουσία των μαθητών και μαθητριών μας στην πατρίδα με τις εθνικές ενδυμασίες στην παρέλαση της 25ης Μαρτίου απετέλεσε ιδιαίτερο γεγονός.

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

ΛΥΤΡΟΝ ΑΝΤΙ ΠΟΛΛΩΝ

Πρόβαλε ο ιερέας από την πόρτα του Ιερού κρατώντας το Σταυρωμένο Λυτρωτή και υψώνοντας το Σταυρό, για να τον περιφέρει εντός του Ναού, και εκφωνώντας το υπέροχο τροπάριο της Μεγάλης Πέμπτης, «Σήμερον κρεμάται επί ξύλου...», ενώ χτυπούσε πένθιμα η καμπάνα της εκκλησίας.

Και οι Χριστιανοί, που βλέπουν με κατάνυξη το Σταυρωμένο, στη μέση του Ναού ξαναφέρνουν στη μνήμη τους τη ζωή του Θεανθρώπου.

Ξαναζούν, με τη σκέψη τους, το Θείο δράμα.

Από τη στιγμή, που μπήκε θριαμβευτής στα Ιεροσόλυμα, μετά το Μυστικό Δείπνο, την προσοία του μαθητή, την αγωνιώδη προσευχή Του στο όρος των Ελαιών, (κήπο Γεθσημανή), τη σύλληψή Του ύστερα από το φίλημα του Ιούδα, το κόψιμο του αυτιού του Μάλχου (δούλου του Αρχιερέα) από τον Πέτρο, την επασυγκόλλησή του με θαυματουργική ενέργεια του Κυρίου

—εκείνη την κρίσιμη της συλήψεως στιγμή— τη μεταφορά του στην αυλή του Καϊάφα, την απάρνησή Του από τον Πέτρο, τον εμπαιγμό Του και τα χτυπήματα των δούλων, αφού του κάλυψαν το κεφάλι, για να μη βλέπει.

Στη συνέχεια, ενώπιον του Σανχρεντίν, του Φαρισαϊκού Συνεδρίου και την καταδίκη Του σε θάνατο, την παραπομπή Του στον εκπρόσωπο της Ρωμαϊκής εξουσίας, ηγεμόνα ανθύπατο Πόντιο Πιλάτο, τη μαστίγωσή Του, την προτίμησή για απόλυση, του ληστή και δολοφόνου Βαραββά, από τον Ιουδαϊκό λαό, αντί του Κυρίου, τη φόρτώσή Του με το βαρύ σταυρό του μαρτυρίου, τη σταύρωσή Του, την πόνεμένη Παναγία Του Μητέρα και τις άλλες γυναίκες «τις συνακολουθούσες», μαζί με τον αγαπημένο Του μαθητή Ιωάννη, να βρίσκονται κοντά Του, παρακολουθώντας με πόνο δαθύ το μαρτύριο και τον άδικο θάνατο του Παιδιού

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 6

Γεγονότα και Απόψεις

Η ΑΡΧΗ ΑΠΟ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Το γράψαμε και άλλοτε. Όταν το Γαλαξείδι δεν είχε νερό και περίμενε από τις στέρνες είχε πολύ περισσότερο πράσινο απ' ότι σήμερα. Οι τριανταφυλλιές και τ' άλλα λουλούδια στόλιζαν όλα τα Γαλαξειδιώτικα περιβόλια. Σ' όλους τους παλιούς Γαλαξειδιώτες είναι νοση ακόμα, πιστεύουμε, η εικόνα που τα παιδάκια με τα καλάθια γύριζαν τη Μ. Πέμπτη και τη Μ. Παρασκευή και μάζευαν λουλούδια για τον Επιτάφιο. Σήμερα δυστυχώς τα αγοράζουμε για να τον στολίσουμε.

Μικροί μαθητές του Δημοτικού και του Γυμνασίου στις δεκαετίες του 50 και του 60 κουβαλούσαμε χαρανά - χαρανά το νερό από τη ρήξη και τον Αγιάνην το Θεολόγο και ποτίζαμε τα μικρά δέντράκια της Πέρα Πάντας με την προτροπή και το παράδειγμα των τότε δασκάλων μας και καθη-

γητών μας. Για να γίνει αυτό το δάσος που όλοι σήμερα απολαμβάνουμε.

Δυστυχώς σήμερα, παρά τα τεχνικά μέσα και το νερό, δεν μπορούμε να φτάσουμε εκείνους τους ανθρώπους. Πιστεύουμε ότι το παράδειγμα πρέπει να δοθεί από τα Σχολεία μας. Και πρώτα - πρώτα να πράσινισει η αυλή του Δημοτικού Σχολείου και ύστερα του Γυμνασίου - Λυκείου της Παλαρίας. Και ας ξεκινήσει μια εκστρατεία δειροφύτευσης από τις Μαθητικές Κοινότητες του Γυμνασίου - Λυκείου.

Η ΡΗΧΗ

Ένα από τα εντονότερα στοιχεία της λαϊκής μας παράδοσης είναι το παλιό πηγάδι της Ρήχης, στην αρχή της Πέρα - Πάντας. Δυστυχώς οι σύγχρονοι καιροί που σάρωσαν τα πάντα, σάρωσαν και αυτό. Βουλωμένο με χώματα, ριγμένα τα λιθάριά του απέμεινε να θυμίζει νοσταλγικά τις εποχές που οι άνθρωποι είχαν και μεράκι και καλαισθησία.

Δέμε στο Κοινοτικό Συμβούλιο και στον Πρόεδρο της Φιλοδασικής ας δουν το θέμα και ας κάνουν τις σχετικές εργασίες για την αναστήλωση της Ρήχης. Με δυο - τρία παγκάκια θα γίνει εκεί ένα ωραίο σημείο παραμονής και αναμνηχής.

ΓΙΑ ΤΗ ΦΙΛΟΔΑΣΙΚΗ

Πολλοί συμπολίτες μας ρωτούν και εμείς με τη σειρά μας ρωτάμε το Δ.Σ. της Φιλοδασικής Ένωσης του τόπου μας: Τι έγινε με το ηλεκτρικό ρεύμα της Δ.Ε. Η.; Θα λειτουργήσει φέτος η υδραντλία; Περιμένουμε μίαν απάντηση.

Η «ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ»

Με το τεύχος 235 του Ιανουαρίου 1989 το έγκριτο μηνιαίο περιοδικό «ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ» εισηγήθηκε στο 21ο έτος της κυκλοφορίας του. Είναι από τα λίγα περιοδικά που επί 20 χρόνια προσφέρει τις υπηρεσίες του στην πνευματική και οικονομική Ρούμελη. Με ποικίλη ύλη, άρθρα ιστορικά και λαογραφικά, με βιβλιογραφίες και πνευματική κίνηση προσφέ-

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΙΑΣ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ

Στις 3 Μαρτίου στην αίθουσα του Παρθεναγωγείου έγινε χορός των σπουδαστών της Ανωτέρας Σχολής Πλοιάρχων Ε.Ν. Γαλαξειδίου.

Η επιτυχία και το κέφι που επικράτησε ήταν πρωτοφανή.

Κατάμεστη η αίθουσα από συγγενείς και φίλους των νεαρών συνεχιστών της ναυτικής παράδοσης, που εγγίζει περισσότερο από κάθε άλλο την ψυχή των κατοίκων του Γαλαξειδίου, καμάρωσαν τους αυριανούς αξιωματικούς της πλώρης.

Αξίζουν συγχαρητήρια στους διοργανωτές και συνετελεστές της επιτυχίας του χορού.

Το προτελευταίο Σάββατο της αποκριάς στις 4 Μαρτίου, στην αίθουσα του Παρθεναγωγείου, διοργανώθηκε από την Κοινότητα παιδική αποκριάτικη εκδήλωση, στην οποία πήραν μέρος όλα τα παιδιά του τόπου μας.

Τη δαπάνη της εκδήλωσης κάλυψε η Κοινότητα, ενώ για την επιτυχία της γιορτής συμπαραστέθηκαν τα μέλη του Πολιτιστικού Συλλόγου.

Τα γλυκά και αναψυκτικά προσέφεραν από κοινού, το ζαχαροπλαστείο ΚΟΝΑΚΙ, τα εστιατόρια ΣΤΕΚΙ και ΒΑΡΙΚΟ (Μαρίτσας) και η PUB του Ηλία Χαλδεάκη.

Στις 10 Μαρτίου κι ενώ η αποκριά προχωρεί ο Πολιτιστικός Σύλλογος Γαλαξειδίου διοργάνωσε χορό μασκέ για μεγάλους στο κέντρο ΒΑΡΙΚΟ στην αγορά.

Πιερότοι, καλομήτρες, Κινέζοι, φουστανελάδες ήταν επί της υποδοχής και δεν υπήρχε αμφί-

ΔΩΡΕΕΣ

ΣΤΗ ΦΙΛΟΔΑΣΙΚΗ

— Ο συμπολίτης κ. Π.τ Μαρδάκης που τις τελευταίες μέρες ήρθε από την Αμερική για το Πάσχα στο Γαλαξείδι, προσέφερε το ποσό των πέντε χιλ. (5.000) δρχ., για τις ανάγκες του δάσους.

— Η κ. Υπατία Σαρλή εις μνήμην του συζύγου της Τάκη προσέφερε το ποσό των δέκα χιλ. (10.000) δρχ.

ρει πλούσια ύλη στους Στερεοελλαδίτες αναγνώστες του. Ακόμα παρακολουθεί τις οικονομικές δραστηριότητες που γίνονται στο χώρο της Στερεάς Ελλάδας. Ευχόμαστε να γιορτάσει και τον 100ο χρόνο του.

ση που να λείπει από τις ομάδες των μεταμφιεσμένων.

Στις 11 Μαρτίου έγινε κι ο τελευταίος χορός νεαρών. Ο χορός του Λυκείου στο Παρθεναγωγείο.

Η διασκέδαση κι επιτυχία ήταν κι εκεί μεγάλη, όπως και σ' όλους τους προηγούμενους νεανικούς χορούς. Έτσι τα παιδιά έκλεισαν τους αποκριάτικους χορούς, με ενθουσιασμό, κέφι και κοσμιότητα, προσπαθώντας τα ίδια να διασκεδάσουν, να συνεχίσουν την παράδοση του τόπου και να σκορπίσουν σ' όλους τη χαρά.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έγτονη είναι η παρουσία των Ρουμελιωτών της Βόρειας Ελλάδας, στην κοινωνία της Θεσσαλονίκης. Με συνεχείς εκδηλώσεις παρεμβαίνει στο κοινωνικοπολιτιστικό γίγνεσθαι της πόλης και διεκδικεί τις πρώτες θέσεις των επί μέρους κοινωνικών ομάδων.

Συγκεκριμένα οι τελευταίες της εκδηλώσεις ήταν:

1) Τα χορευτικά τμήματα νέων με πρωτοβουλία του τμήματος γυναικών, επισκέφθηκαν το Ορφανοτροφείο «Μελίσσα» της Θεσ) νίκης και διένειμαν δώρα στα ορφανά. Με την ευκαιρία και όπως ήταν ντυμένα τα παιδιά με ρουμελιώτικες φορεσιές, χόρεψαν μπροστά στα συγκινητωμένα ορφανά.

2) Στις 9.1.89, το τμήμα γυναικών έκοψε την πρωτοχρονιάτικη πίτα του και χόρεψαν και διασκεδάσαν οι γυναίκες μόνες τους στην αίθουσα της Ένωσης, ενώ το φαί και η ρετσίνα αφθονούσαν.

3) Στις 15.1.89, ημέρα Κυριακή, η Ένωση έκοψε την καθιερωμένη πρωτοχρονιάτικη πίτα.

Επίσης το Δ.Σ. στη συνεδρίασή του την 24.1.89, με αφορμή την παραλαβή των παραδοσιακών γυναικείων στολών, αποφάσισε ομόφωνα να ευχαριστήσει δημόσια, για την αποφασιστική συμβολή τους στην κατασκευή αυτών των στολών, τους κ.κ. Γιάννη Κάππα, Γιώργο Κάππα, Γιάννη Τσούμα και Μαίρη Τσούμα, όλους συγχωριανούς (Αρποτινούς) του προέδρου της Ένωσης, που μένουν στην Αθήνα. Εύχεται καλές δουλειές και ευτυχία σε όλους τους.

Το Δ.Σ.

«ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ»

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

Καραϊσκού 111,
Πειραιάς 185 32
Τηλ. 4123528

Υπεύθυνος

ΑΝΑΣΤ. Ι. ΣΚΙΑΔΑΣ

Επιστολές για την Εφημερίδα

Συνεργασίες — Χειρόγραφα

εις ΑΝ. Ι. ΣΚΙΑΔΑΝ

Πεσμαζόγλου 32

145 61 ΚΗΦΙΣΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

(Εφημερίδας και Συνδέσμου)

Εσωτερικού ετήσια δρχ. 1.500

Εξωτ. ετήσια \$ ΗΠΑ 30

Ν.Π.Δ.Δ., Τραπεζών δρ. 6.000

Δημοσιεύσεις και διαφημίσεις

για κάθε στίχο δρχ. 150

Τιμή φύλλου δρχ. 70

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ —

ΕΠΙΤΑΓΕΣ

Ευθυμία Γ. Μητροπούλου

Καραϊσκού 111 Πειραιά 185 32

Υπεύθυνος Τυπογραφείου

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΓΑΛΑΙΟΣ

Τζαβέλα 9-13, Αθήνα

Τηλ. 3634397

Ανταποκριτές - Αντιπρόσωποι

στο Γαλαξείδι: Ε. Καμύσης

στη Ν. Υόρκη: Γ. Βαράτος

Επιστολές και παντοειδή χειρόγραφα, αποστέλλόμενα προς

την Εφημερίδα και το Σύνδεσμο,

δημοσιεύόμενες ή μη, δεν

επιστρέφονται.

Ο εορτασμός της 25ης Μαρτίου

Εκδήλωση για την πρώτη εφημερίδα του 1821 στο Γαλαξείδι

Ο Σύλλογος Προστασίας και Ανάπτυξης Γαλαξειδίου υπό την αιγίδα της Κοινότητας οργάνωσε εκδήλωση για τον εορτασμό της επετείου της εκδόσεως της πρώτης χειρόγραφης εφημερίδας του Αγώνα του 1821.

Η εορτή πραγματοποιήθηκε στις 25 Μαρτίου στην αίθουσα του Παρθεναγωγείου.

Μετά από χαιρετισμό του Προέδρου της Κοινότητας κ. Ηλία Μιχαπούλου και σύντομη ομιλία του κ. Κοσμά Δημητριάδη του Σ.Π.Α. Γ., το λόγο πήρε ο ιστορικός και δημοσιογράφος κ. Πάνος Καρυκόπουλος. Το θέμα της ομιλίας του ήταν: «ο Τύπος του Αγώνα και η χειρόγραφη εφημερίδα του Γαλαξειδίου».

Ο ομιλητής στην αρχή αναφέρθηκε γενικά στην εθνική επέτειο της 25ης Μαρτίου και ειδικά στις αρχές της Επανάστασης που έγιναν στην Ανατολική Στερεά Ελλάδα μαζί με την Πελοπόννησο, εξήρε τις αρετές, το φρόνημα και τον ηρωισμό των Ρουμελιωτών και ιδιαίτερα των Γαλαξειδιωτών που η συμβολή τους στον Απελευθερωτικό Αγώνα στη θάλασσα και στη στεριά ήταν μεγάλη. Και επεσήμανε το γεγονός ότι οι αποτελούμενες την επαναστατική επιτροπή Γαλαξειδιώτες, πρώτοι αυτοί ένωσαν την ανάγκη και επενένησαν τη χειρόγραφη εφημερίδα, έστω και με τα άναρχονιστικά και υποτυπώδη τότε μέσα, για να εξαναγκάσουν τους δυσφορούντες και αυτούς που δίσταζαν άλλων πόλεων, να συμμετάσχουν και αυτοί στην Επανάσταση. Μετά ακολούθησαν και άλλες χειρόγραφες και αργότερα στην τυπογραφία. Γι' αυτό δίκαια το Γαλαξείδι θεωρείται η γενέτειρα της ελληνικής δημοσιογραφίας.

Η ομιλία του κ. Καρυκόπουλου ενθουσίασε το ακροατήριο και καταχειρκοροτήθηκε.

Η εκδήλωση έκλεισε με το κείμενο από το φύλλο της πρώτης χειρόγραφης εφημερίδας που διάβασε η μαθήτριά Ελένη Κωστάκου και την επιστολή του Οδυσέα Ανδρούτσου προς τους Γαλαξειδιώτες, που διάβασε ο μαθητής Ανδρέας Καραλιώτης.

ΟΙ ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΕΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΣΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

Την 25η Μαρτίου στην παρέλαση και τους ελληνικούς χορούς των μαθητών των Σχολείων, εκτός από το ωραίο παρόστημα και το λεβεντικό βάδισμα, εντυπωσίασαν και οι ωραίες εθνικές στολές που φορούσαν πολλά παιδιά και των τριών Σχολείων.

Όπως πληροφορηθήκαμε όλες

αυτές οι στολές (βλαχοπούλες, Αμαλίας, φουστανελλάδες) είναι έργο της συμπολίτισσας κ. Λιλής Ευστ. Τουρντζή. Πριν 6 χρόνια —όπως μας είπε η ίδια— ξεκίνησε τη δύσκολη και επίπονη αυτή εργασία δουλεύοντας πολλές φορές και όλη τη νύχτα για να προφθάνει να ετοιμάζει στολές για τις εθνικές γιορτές ή σε εκδηλώσεις του Πολιτιστικού Συλλόγου για το χορευτικό συγκρότημα. Οι δαντέλλες στα φαρδιά μανίκια και στο λαιμό των πουκαμισών καθώς και τα κεντήματα στις φούστες, στις ποδιές, στα σιγκούνια, στα μπικότα (Αμαλίας) γαρνιτούρες χρυσοκέντητες είναι εργασμένα από την ίδια στο χέρι. Πραγματικά καλλιτεχνήματα. Στις αρχές τη βοήθησε —όπως μας είπε η κ. Τουρντζή— με παλιές φωτογραφίες της μεταεπαναστατικής εποχής και άλλα στοιχεία ο τότε Γυμναστής του Γυμνασίου - Λυκείου κ. Ηρακλής Κυροδήμος, γνωστός από το αξιόλογο χορευτικό συγκρότημα που είχε καταρτίσει πριν λίγα χρόνια.

Σήμερα η κ. Τουρντζή έχει ετοιμάσει 60 εθνικές φορεσιές που ενοικιάζει και άλλες ακόμη που εργάστηκε κατόπιν παραγγελίας. Στις εθνικές γιορτές και σε άλλες εκδηλώσεις κομαρώνει —μας λέγει— το έργο της και νιώθει ικανοποίηση που προσέφερε και αυτή κάτι στον τόπο μας και ιδιαίτερα στα παιδιά του, για τη διατήρηση και συνέχιση της εθνικής μας κληρονομιάς.

Και μία άλλη σημαντική και αυτή προσφορά της κ. Τουρντζή. Δίδαξε ανιδιοτελώς σε πολλά κορίτσια στο Γαλαξείδι παραδοσιακά εργόχειρα, όπως κοπανέλι και άλλα είδη πλεξίματος δαντελλών, κέντημα κοφτό και άλλα είδη κεντημάτων παλαιάς εποχής (για κάδρα). Εργάστηκε σαν δασκάλα στο επιμορφωτικό κέντρο Αμφίσσης, στην Ερατεινή, στον πολιτιστικό Σύλλογο Γαλαξειδίου και Ιτέας. Έργα της έχουν εκτεθεί στο Γαλαξείδι, Ερατεινή και Ιτέα.

Αξίζουν συγχαρητήρια στην κ. Τουρντζή για τη δραστηριότητά της και την πολιτιστική προσφορά της.

Μ.Οι.

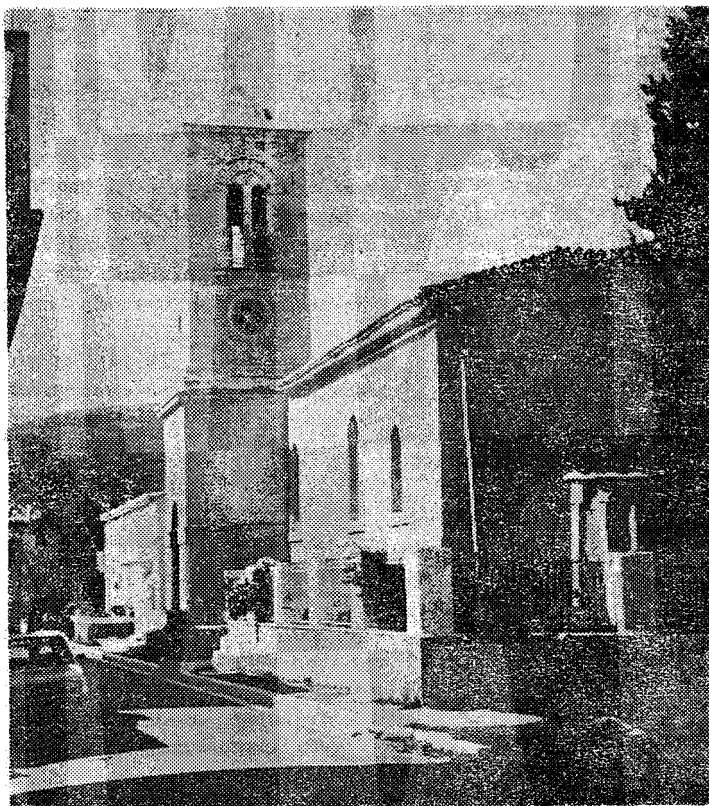
ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΗ

Υπενθυμίζουμε στους αγαπητούς Συνδρομητές μας ότι:

- α) Η ετήσια Συνδρομή εφημερίδας - Συνδέσμου εσωτερικού είναι 1.500 δρχ.
- β) Η ετήσια Συνδρομή εφημερίδας εξωτερικού από το '89 είναι 30 δολάρια.

Στείλτε έγκαιρα τη συνδρομή σας.

Περιμένει τη βοήθειά μας

Η σκεπή της Αγίας Παρασκευής πρέπει να επισκευαστεί γιατί έχει αρκετές φθορές. Όλοι πρέπει να βοηθήσουμε στέλοντας τον οβολό μας. Είναι χρέος μας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ

Ο Πρόεδρος και το Κοινοτικό συμβούλιο της Κοινότητάς παρακαλούν τους Δημότες να βοηθήσουν ενεργά στην προσπάθεια που γίνεται για μια ανθρωπινή συνοικία, ακολουθώντας πιστά τις παρακάτω οδηγίες.

1. Τοποθετείτε τα σκουπίδια σε ειδικές πλαστικές σακούλες κλεισμένες καλά.

2. Κατεβάζετε τα σκουπίδια στο πεζοδρόμιο το πρωί λίγο πριν περάσει το απορριμματοφόρο κι όχι το προηγούμενο βράδυ.

3. Φροντίζετε για την καθαριότητα των γειτονικών ακαλύπτων χώρων.

4. Χρησιμοποιείτε τους ειδικούς κάδους απορριμμάτων και διατηρείτε καθαρές τις πρασιές.

5. Συνεννοείσθε τηλεφωνικά με την αρμόδια υπηρεσία καθαριότητας όταν πρόκειται να βγάλετε άχρηστα αντικείμενα (στρώματα, κρεβάτια, παλιά αντικείμενα κλπ.) στο πεζοδρόμιο.

6. Μη παρκάρετε τα αυτοκίνητά σας πάνω στα πεζοδρόμια, διότι δυσχεραίνεται το έργο των οδοκαθαριστών και των εργατών αποκομιδής απορριμμάτων.

7. Διατηρείτε καθαρούς

τους χώρους σταθμεύσεως των αυτοκινήτων σας.

8. Παρακαλείσθε μη βγάλετε σκουπίδια το Σάββατο.

Καθιερώνουμε έτσι μια καινούργια μορφή συνεργασίας μεταξύ Κοινότητας και Δημοτών και ελπίζουμε στη βοήθειά σας, διότι η Καθαριότητα και η Προστασία του Περιβάλλοντος ενδιαφέρει όλους μας.

Θα ληφθούν πολύ, εάν σε περίπτωση μη εφαρμογής των παραπάνω οδηγιών, αναγκασθούμε να προβούμε στις προβλεπόμενες από το νόμο κυρώσεις.

Ο Πρόεδρος
Ηλίας Ν. Μιχόπουλος

Οι νέοι ιερείς στους ναούς μας

Νέοι εφημέριοι τοποθετήθηκαν στους ναούς της πατρίδας μας.

Στον Ι.Ν. του Αγίου Νικολάου τοποθετήθηκε ο πρεσβύτερος πατήρ Δημήτριος Βλασίου.

Στον Ι.Ν. του Αγίου Ιωάννου Προδρόμου τοποθετήθηκε ο πρεσβύτερος πατήρ Ελευθέριος Βετσόπουλος.

Ευχόμαστε καλή διαμονή στους νέους μας ιερείς και καλή δύναμη στο δύσκολο έργο τους. Και πράγματι τους περιμένει πολύ έργο, έχουμε όμως εμπιστοσύνη στα προσόντα και τις αρετές των νέων μας Ιερέων.

Καλώς ήλθατε λοιπόν, πατέρα Δημήτريε και πατέρα Ελευθέριε, σας ευχόμαστε και πάλι δύναμη και πλούσιο έργο.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Η κ. Έμη Διον. Τρίγκαλα γέννησε αγόρακι.

Να ζήσει.

ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ

— Ο φίλος του Γαλαξειδίου κ. Νίκος Χασιώτης, προήχθη στο βαθμό του Αρχιπλοίαρχου Λ.Σ.

— Ο συμπολίτης κ. Παναγιώτης Φούσκας προήχθη στο βαθμό του Πλοίαρχου Λ.Σ.

Συγχαρητήρια και εις ανώτερα.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Ο κ. Νικόλαος Διον. Σκουλαρίκης εφοίτησε στο Πανεπιστήμιο του CONNECTICUT ως Χημικός Μηχανικός. Απεφοίτησε λαβών MASTER και DOCTORA με άριστα.

Θερμά συγχαρητήρια.

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Απεβίωσε και κηδεύτηκε στο Γαλαξίδι ο συμπολίτης Χαράλαμπος Παπακωνσταντόπουλος.

— Απεβίωσε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο νεκροταφείο Καλλιθέας η Μαρία Ισιδ. Σκουρλέτου.

— Απεβίωσε στην Αθήνα κι ετάφη στο Γαλαξίδι η συμπολίτισσα Ελένη Μπεριστιάνου.

— Απεβίωσε και κηδεύτηκε στο Παλαιό Φάληρο ο Δημήτριος Ανδρεάδης.

Στους συγγενείς θερμά συλλυπητήρια.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Ετελέσαμε την 23.3.89 εν στενά οικογενειακώ κύκλω εις την Μητρόπολιν Χρλανδρίου (ιερόν ναόν Αγίων Κωνσταντίνου και Νικολάου) ετήσιον μνημόσυνον υπέρ αναστάσεως της ψυχής του αγαπημένου μας αδελφού, εξαδέλφου και θείου

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΕΥΘ. ΒΛΑΜΗ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΡΓΩΝ
ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ
ΖΩΓΡΑΦΩΝ

Ο Σύλλογος Προστασίας και Ανάπτυξης Γαλαξειδίου θα διαργανώσει στην αίθουσα του παλιού Παρθεναγωγείου από τις 5 μέχρι 15 Αυγούστου έκθεση Ρουμελιωτών ζωγράφων.

Η επιλογή των έργων θα γίνει από επιτροπή ειδικών. Δηλώσεις συμμετοχής στα γραφεία του Σ.Π.Α.Γ., τηλέφωνο στο Γαλαξίδι 41.577.

ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
«ΤΟ ΓΑΛΑΞΙΔΙ»
ΕΙΝΑΙ Η ΦΩΝΗ
ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣΔΩΡΕΕΣ
ΓΙΑ ΤΟ
ΣΠΙΤΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Για το μεγάλο σκοπό του Συνδέσμου στην πατρίδα μας προσέφεραν οι παρακάτω:

— Η κ. Σινώη Βελλή στη μνήμη του πολυαγαπημένου συζύγου της Πόλυ με τη συμπλήρωση 3 ετών από του θανάτου του δρχ. 5.000.

— Η κ. Μίτσα Οικονόμου στη μνήμη του αγαπημένου γαμβρού της Πόλυ Βελλή δρχ. 5.000.

— Η οικογένεια Στέφα Ευαγγέλου στη μνήμη του αγαπημένου τους κουμπάρου Γιώργου Κρίκου δρχ. 5.000.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου ευχαριστεί τους δωρητές.

— κ. Λουκά Ν. Γκούλτα, Γαλαξίδι. Ενημερωθήκαμε στο περιεχόμενο της επιστολής που στείλατε στην κ. Παγώνα Κοντούλη και αποτελούν απάντηση σε όσα σας είχε γνωρίσει με την από 5.3.89 επιστολή της.

— κ. Αχιλλέα Ζαχαρόπουλο, για την κάρτα και τις ευχές σας ευχαριστούμε θερμά. Καλά ταξίδια και καλή αντάμωση.

— κ. Γ.Χ. Αθήνα. Είναι στις προθέσεις του Δ.Σ. η εφημερίδα μας να γίνει 12σέλιδη. Είναι θέμα ύλης και οικονομικό.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ — ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Πλήρωσαν τη συνδρομή τους οι παρακάτω:

Λίτσα Παναγιώρη 1988

Γιούλα Αθανασοπούλου 1989

Αγνή Μίχου 1989

Στάθης Ράπτης 1989

Ευανθία Μαρίνη 1989

Δημήτριος Αντωνόπουλος 1988

Νικόλαος Μέντης 1989

Καίτη Διαμαντή 1989

Γεώργιος Φλώρος 1989

Αναστάσιος Λεβαντής 1989

Μαίρη Κίρκου - Κατσαούνη 1988, 1989

Ιωάννη Αθαν. Τρίγκαλας 1989

Θεόδωρος Τουρινατζής 1989

Ανδρέας Κοιράλης 1988, 89

Μιχαήλ Σαλούρος 1989

Γεώργιος Καραμπέτσος 1989

Ανδρέας Βομβογιάννης 1984, 85, 86, 87, 88, 89

Ευτυχία Τσώνη 1989

Έφη Καραγιάννη 1985, 86, 87, 88, 89

Γεώργιος Μητράκος 1989

Παναγιώτης Μιχόπουλος 1989

Φωφώ Μιχοπούλου 1989

Αφροδίτη Στεργίου 1987, 88

Καίτη Λεβαντή 1989

Κων. Λεβαντής 1989

Ιωάννης Πέτρος 1989

Αθανάσιος Μελέτης 1989

Κων. Παπαγεωργίου 1989

Ελένη Τσίπουρα - Μυλωνά 1989

Κατερίνα Πισικιάλη 1989

Χρυσούλα Αποστόλου 1981, 82, 83, 84, 85, 86, 87

Αλέκος Σακελαρίου 1989

Ευγενία Πετρατζά 1989

Μαρίκα Τούντα 1989

Στυλιανή Σταθοπούλου 1989

Αθανάσιος Σαρανταένas 1989

Μιχαήλ Κουλούρης 1989

Βιολέττα Αρμούρα 1989

Ιωάννης Βιδάλης 1989

Κων)νος Αθαν. Κούτρας 1989

Ευσταθία Δροσοπούλου 1989

Νικόλαος Λατσούδης 1989

Αφροδίτη Μαυρομάτη 1987, 88, 89

Δήμητρα Ζήζου 1988

Γεώργιος Κατσιμπούρης 1989

Σίμος Λογιόπουλος 1989

Κων. Κωνσταντόπουλος 1989

Μαρία Μαυροφίδου 1989

Γεώργιος Σκουρλέτος 1989

Ιωάννης Καμμένος 1989

Σταύρος Ιωάν. Δάνδουρας 1986, 87, 88, 89

Ανδριανή Κεφάλα 1989

Απόστολος Κουφουδάκης 1988

Αντώνης Χατζηγιάνης 1989

Τάσος Μπράτσος 1989

Σταύρος Δάνδουρας 1989

Παρασκευή Αγγουρά 1989

Κλάρα Δεδούση 1989

Μιμιά Μπερεσιάνου 1989

Ανδρέας Πυλάδιος 1989

Γιάννης Γεροσιδερής 1986, 87, 88, 89

Ευσταθία Καδύρη 1988, 89

Θεόδωρος Γούναρης 1989

Γεώργιος Μάρκου 1989

Βαρβάρα Λογοθέτη 1989

Μιχαήλ Λογοθέτης 1989

Αφροδίτη Αλεξά 1989

Στάθης Λεοντόπουλος 1988

Βέττα Μπούζη 1989

Μαίρη Καμβύση 1989

Δημήτριος Τουρκογιάννης 1987

Πανωραία Πανίτσα 1988, 89

Πάνος Κούρνης 1989

Ιωάννης Σπυρ. Αρδανίτης 1989

Δημήτριος Ρούσσος 1989

Στάθης Λεοντόπουλος 1989

Παρασκ. Ανδρεοπούλου 1989

Ελένη Ευαγγελίδη 1988, 89

Κων. Θεοχάρης 1988, 89

Αναστάσιος Θεοχάρης 1989

Θεόδωρος Καμμένος 1988

Βασιλική Τσαντίλη 1989

Ανδριάννα Φούσκα 1989

Αιμίλιος Ανέστης 1988, 89

Δημήτριος Παπαλάιος 1989

Αικατασία Καμβύση 1989, 90

Ευαγγελία Στρογγυλού 1989

Παντελής Χονδρομικιάλης 1989

Παρασκ. Μαμαρέλη 1989

Ιουλία Αθανασιάδου 1988

Ντίνος Σιδέρης 1984, 85, 86, 87, 88

Ελένη Πατσούλα 1988

Σπυρίδων Μπούρης 1989

Ευθύμιος Ηλία Γουργουρής 1989

Ελένη Μαντζώρου 1989

Χρήστος Τσάμης 1989

ΔΩΡΕΕΣ
ΠΡΟΣ
ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

Για τους σκοπούς του Συνδέσμου προσέφεραν οι παρακάτω συμπολίτες και φίλοι του Συνδέσμου

— Η κ. Αιμιλία Σκουργιαλού εις μνήμην της αγαπημένης της αδελφής Μαρίας Ισιδ. Σκουρλέτου δρχ. 5.000.

— Η κ. Βαρβάρα Λογοθέτη εις μνήμην του συζύγου της Νικολάου επί τη συμπλήρωσει τριετίας από του θανάτου του δρχ. 10.000.

— Η κ. Μαρία Καμβύση εις μνήμην προσφιλών νεκρών δρχ. 1.000.

— Ο κ. Λουκάς Ν. Κουμπούρης στη μνήμη του πολυαγαπημένου του φίλου Γεωργίου Κρίκου δρχ. 5.000.

— Η κ. Μάντω Οικονομίδου στη μνήμη του αγαπητού της Γιώργου Κρίκου δρχ. 5.000.

— Η κ. Αργυρούλα Χρήσ. Τρίγκαλα στη μνήμη του αγαπητού φίλου της Γεωργίου Κρίκου δρχ. 2.000.

— Η οικογένεια Στέφα Παναγιώτη στη μνήμη του αγαπημένου τους κουμπάρου Γιώργου Κρίκου δρχ. 5.000.

— Η οικογένεια Μαίρης Ανδρεάδου στη μνήμη του πολυαγαπημένου της συζύγου Δημητρίου δρχ. 10.000.

— Η κ. Παρασκευή Δ. Ξηρού προσέφερε δωρεάν το ποσό των ασφαλίσεων (1.165 δρχ.) για το Γραφείο του Συνδέσμου.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου ευχαριστεί θερμά τους δωρητές.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Σπουδαστών Σχολής Πλοίαρχων Εμπορικού Ναυτικού Γαλαξειδίου, αισθάνεται την ανάγκη να ευχαριστήσει το Διοικητή της Σχολής τους, Υποπ/ρχο Λ.Σ. Καλαμπαλίκη Ευάγγελο καθώς και τον Πρόεδρο της Κοινότητας του Γαλαξειδίου κ. Μιχόπουλο Ηλία, την κ. Θεοδωροπούλου Αικατερίνη και τόσους άλλους επώνυμους και ανώνυμους για τη συμπαράστασή τους στην εκδήλωση που οργάνωσε ο ομώνυμος Σύλλογος στις 3 Μάρτη, στο Παρθεναγωγείο Γαλαξειδίου. Τέλος ευχαριστούμε όλους τους φίλους κατόικους του Γαλαξειδίου που τίμησαν με την παρουσία τους την προσπάθεια αυτή του Συλλόγου.

Ευχαριστούμε. Με εκτίμηση

Ο Πρόεδρος Σ.Σ.Σ.Π.Ε.Ν.Γ.

Παπαβασιλείου Νεκτάριος

Ο Γενικός Γραμματέας

Κοκατός Ευστάθιος

Γεώργιος Μαρδάκης 1989

Αικ. Κουτρούμπα - Μαρδάκη 1989

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Θανάσης Κοτορός 1989 (\$ 20)

Γεώργιος Χατζηγιάνης 1989 (\$ 20)

Ανδρέας Παλυδίδας 1989 (\$ 20)

Η Μανιώ

Του κ. Ευθυμίου Α. Προκαλάμου

Ήταν νοικοκυροκόριστο η Μανιώ. Αρχοντοπούλα έλεγε η ίδια.

Ο γαμπρός δεν δρέθηκε ανάμεσα στα καπετανόπουλα του Γαλαξειδίου και είχε φτάσει στα εξήντα της άγαμη κι αγλύκанти.

Καθόταν στο παλιό αρχοντικό, κοντά στο παληοπάζαρο και καμωνόταν για τον άψυχο αυτό μάρτυρα της καταγωγής της.

Η σύνταξη του ΝΑΤ, που έπαιρνε «ως άγαμη κόρη», προστάτευε αρκούτως το τουπέ της.

Τα γερμανικά όμως στούκας στάθηκαν μοιραία για τη Μανιώ, μια και καθόρισαν το ρόλο της στη μεταπολεμική ζωή της μικρής πολιτείας.

Το άγριο μουγκριτό, στο πέρασμά τους πάνω από τον «κάρκαρο» που φύλαγε στα σπλάχνα του τα γυναικόπαιδα της πόλης, διατάραξε την ευπαθή ισορροπία του ψυχικού της κόσμου κι ο φόβος της άφησε κουσούρι.

Η κατοχή εξάντλησε, μαζί με πατρίδα και όλα τ' αποθέματα της Μανιώς, σε προπολεμικά καλυντικά κι έτσι η Μανιώ έβαλε εμπρός την αυτοσχέδια παραγωγή, μια κι ο γαμπρός ήταν ακόμα στο στόχαστρο.

Λιπαρή καρβουνιά απ' το τηγάκι για βαφή των γκριζών μαλλιών κι αραιωμένη λαμπριότητα μπογιά για ρουζ στ' αυλακωμένο πρόσωπο.

Στημένη η Μανιώ στον Βενετσιάνικο καθρέφτη, που στόλιζε την είσοδο τ' αρχοντικού, ετοιμαζόταν για την πρωινή της βόλτα στον κεντρικό το δρόμο. Μισάνοιγε τη γρίλλια να βεβαιωθεί πως ο καιρός δεν απειλούσε τα νωπά της φκισιδώματα κι ύστερα δρασκέλωνε με σιγουριά την εξώπορτα, τραβώντας πίσω της τη βαρειά ξύλινη πόρτα με τ' όμορφο μπρούτζινο μάντιλο.

Μόνιμα εξαρτήματα της αμφίεσης το τριμμένο διζόν στο λαιμό και η λούτρινη ζακέτα, κληρονομιά της αρχόντισσας, όπως έλεγε, γιαγιάς της και το πέτσινο τσαντάκι στο δεξί της χέρι, απόκτημα της νεότητος, ίσα που χωρούσε το βαρύ σιδερένιο κλειδί του πορτονιού.

Στούουκας Μανιώ! Ξεφώνιζε ο πιστιρικάς καλά κρυμμένος στην πρώτη γωνιά του δρόμου.

Η Μανιώ γύριζε προς το μέρος της φωνής, έφανε την παλάμη της ανοικτά πάνω απ' τα φρύδια, έκανε πως γνώρισε το δράστη κι ύστερα μονολογούσε δυνατά, κτυπώντας νευρικά το πέλμα του δεξιού ποδιού στο τσιμεντένιο οδόστρωμα. Εί! Ποιος θέλανε νάναι; Κά-

να αρχοντόπ'λο Χαφδαέλλας, ή κάνα νοικοκυρόπ'λο Γουργουρή; Ο γιός του... είναι κι ονομάτιζε κάθε φορά το επώνυμο κάποιας φαιμίας που ο γενάρης της δεν ήταν γραμμένος στο ατυπολίμπερο ντόρο της πόλης, στο απομεινάρι αυτό των ταξικών διακρίσεων των χρόνων της δόξας και της ακμής.

Πέστα Μανιώ! Επευφημούσε και διασκεδάζε το ακροατήριο, όλοι οι μαγαζάτορες και περαστικοί, που έστηναν αμέσως την παράσταση, αποζητώντας το γέλιο για φυγή απ' τα προβλήματα στις δύσκολες εκείνες μέρες.

Η Μανιώ κοίταζε γύρω - γύρω, γελάσε για λίγο αυτάρεσκα που έβαλε στη... θέση του το δράστη, και συνέχιζε την πορεία της για την αγορά.

Στούουκας Μανιώ! ακουγόταν άλλος πιστιρικάς απ' τη γωνιά του μπάρμπα Σταύρου του Ρωλογιά.

Μενηγγίτ'ς και κεφαλίτ'ς αχρόνιαγο! ανταπαντούσε η Μανιώ και τράβαγε απτόητη το δρόμο της.

Στο τέρμα, πριν την κατηφορία, στεκόταν για λίγο κι έκανε την αναφορά της «για τα καθ' οδόν διαδροματισθέντα» στον Αστυνόμο, τακτικό θαμώνα του μπακάλικου του Σάββα Αγγουρά.

Εκείνος την άκουγε προσεκτικά κι ύστερα της έλεγε με περισσή σοβαροφάνεια. Θα ληφθούν μέτρα αυστηρά!

Νοικοκυρόπ'λα μη πειράξεις κυρ Αστυνόμει! απαντούσε η Μανιώ και έκλεινε την αυλαία της πρωινής παράστασης.

Η μάνα μας, η Τσιώ, μας είχε απαγορέψει το πείραγμα της Μανιώς.

Μικροχίρα και φορτωμένη με τα χίλια «μη» της εποχής της, ασκούσε τα παιδαγωγικά της καθήκοντα με αυστηρότητα.

Ο μικρότερος αδελφός μας, η Μήτσος, είχε φάει το ξύλο της χρονιάς του για παράδοση «κατ' εξακολούθησιν» της εντολής «ου πειράξεις».

Δεν είχε όμως δικίο η Τσιώ.

Η Μανιώ ψυχούρεμε το πείραγμα ζούσε και τρέφονταν μ' αυτό. Είχε χάσει οριστικά τη μάχη για το νυμφίο, κι εξακολουθούσε τον σγόνα ενάντια στο χρόνο και τη μοναξιά που έφερνε μαζί του.

Το πείραγμα ήταν γι' αυτή η επιβεβαίωση της ύπαρξής της. Δεν ήταν μόνη και ξεφλημένη στη ζωή. Κρατούσε ένα ρόλο στο σκηνικό κοινωνικής της μικρής πολιτείας. Και τον έπαιζε καλά στην πασαρέλα του κεντρικού δρόμου.

Ε.Α.Π.

ΔΙΑΤΗΡΕΙΤΕ ΚΑΘΑΡΕΣ ΤΙΣ ΑΚΤΕΣ!
ΜΗ ΡΥΠΑΙΝΕΤΕ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ!

ΤΟΠΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Από το συμπολίτη κ. Ευθ. Μητρόπουλο, πήραμε και δημοσιεύουμε το παρακάτω έγγραφο:

ΑΠΟ: Ε. Μπ. Μητρόπουλος, 11 Αχαρνών Αθήνα 10438

Προς ΥΠΕΧΩΔΕ, Επιθ. Οικισμών
ΘΕΜΑ: Χρήση Γης, χώρου πρώην Ναυτικού Ομίλου, Γαλαξειδί Φωκίδας.

16.3.89

Πριν 1½ μήνα λάβαμε το δικό σας 2.2.89 Α.Π. 100/5-29-5/89 προς Πολεοδομία Φωκίδας, για το ανωτέρω θέμα που εκκρεμεί από 1.3.88 (δικό μας προς Πολ. Φωκίδας). Πριν επίσης 1½ μήνα επέστρεψα από Αμφισσα όπου κλήθηκα μάρτυρας στην υπόθεση κ. Ζορμπά (επινοικιαστού ταβέρνας «Ο Όμιλος» — βλέπε φωτογραφία κάτω δεξιά) και Πολεοδ. Φωκίδας 6.3.88 Α.Π. ΠΠΕ 744/88. Εμείς δεν έχουμε ακόμη λάβει απάντηση από Πολεοδομία Φωκίδας.

Η υπόθεση στο Πρωτοδικείο Αμφισσας 6.2.88 αναβλήθηκε για δεύτερη φορά, σήμερα 17.3, λάβαμε τρίτη κλήση (λόγω τυπικών παραλήψεων Αστυνομίας) ενώ ο κατηγορούμενος ξανά δεν προσήλθε. Εν τώ μεταξύ το δεύτερο μεταλλικό φουγάρο που προστέθηκε στο ύψος παραλιακού δρόμου (ολοκληρώθηκε 22.12.88 — βλέπε δικό μας 27.12.88) παραμένει (βλέπε φωτογραφία κάτω αριστερά), να εκπέμπει πυκνό μαύρο καπνό. Το Τμήμα Υγιεινής αξιολογεί το 2ο φουγάρο αποδεκτό, εφ' όσον υπάρχει άδεια Πολεοδομίας.

Σημειώνουμε ότι το κατάστημα δεν είναι εντεκτήριο Ναυτικού Ομίλου, γιατί ο Ν.Ο. δυστυχώς δεν υπάρχει πλέον. Πρόκειται για σταδιακή αλλαγή χρήσης, αρχικά σε καφενείο και τώρα σε ταβέρνα (με άδεια Σνακ Μπαρ — τη φωτογραφία κάτω δεξιά είναι περίοδο 1988). Η σημείωση αυτή γίνεται γιατί η τωρινή κερδοφόρα επιχείρηση, με υψηλό ενοίκιο, χρησιμοποιεί τον τίτλο «Ναυτικού Ομίλου» ενώ γίνεται χρήση ταβέρνας. Αυτό το ενοίκιο είναι που επιβάλλει, μέσα από τη χρήση, την αρνητική συμπεριφορά στον εκάστοτε καταστηματάρχη (π.χ. κ. Ζορμπά) και στο Λιμενικό Ταμείο που διαχειρίζεται αυτόν το χώρο πρώην Ν.Ο. Πιστεύουμε ότι η παραπληροφόρηση που γίνεται από γραπτές αναφορές (τοπικών δημοσιεύσεων, αλλά και Δημοσίων Υπηρεσιών) που μιλούν για Ν.Ο., είναι χωρίς τέτοια πρόθεση — πάντως, συμβαίνει. Αλλά το πρόσφατο σδήσιμο της λέξης «ταβέρνα» και το δάψιμο ξανά του υπερμε-

γέθους σήματος του τότε Ναυτικού Ομίλου, ξεπερνά τον πληθωρισμό της διαφήμισης και είναι συνειδητή εξαπάτηση. Ο Ναυτικός Όμιλος έχει γίνει ταβέρνα — άλλωστε ένας χώρος καθορίζεται από τη χρήση του, που επίσης υποδηλώνει ανάλογες συμπεριφορές.

Παρακαλούμε ξανά για μεσολάβησή σας στο ερώτημα Χρήσης Γης, που μας ανησυχεί.

Με εκτίμηση

Ε. Μπ. Μητρόπουλος

Κοινοποιήσεις:

- Εισαγγελέα Πρωτοδ. Αμφισσα
- ΥΠΕΧΩΔΕ Γ4
- Παραδ. Οικισμοί
- Γρ. Αναπλ. Υπουργού
- Τμήμα Υγιεινής
- «Το Γαλαξειδί»
- «Τα Γαλαξειδιώτικα»

ΔΩΡΕΕΣ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ

Για την επισκευή και ανάγκας του Ιερού Ναού Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου.

1) Ιωάννης Ευθυμ. Φούσκας εις μνήμην των γονέων του δρχ. 100.000.

2) Κούλα Κ. Δροσποπούλου εις μνήμην του συζύγου και αδελφών της δρχ. 10.000.

3) Τασία Μπέρτσση εις μνήμην της πολυαγαπημένης της Πολύνας Παπαγεωργίου δρχ. 5.000.

4) Μωραΐτης Γεώργιος εις μνήμην των γονέων του δρχ. 5.000.

5) Μελομένη Σπυρ. Μπασκού εις μνήμην της εξαδέλφης της Ντόρας Ανδρίκου δρχ. 5.000.

6) Άγνωστος εις μνήμην Κωνσταντίνου Τρίγκαλα δρχ. 10.000.

7) Εις μνήμην Γεωργίου Βασιλείου Κρίκου — Βασίλειος Γεωρ. Κρίκος δρχ. 10.000.

— Ο κ. και η κ. Μηνά Ιωάν. Γαλάνη δρχ. 10.000.

— Οικογένεια Κωνστ. Ζαρίφη δρχ. 5.000.

8) Κωνστ. Βασ. Ζαρίφης εις μνήμην του εξαδέλφου του Γ. Κρίκου ένα καντίλι.

9) Ανδρέας και Χρήστος Παλιδιδάς εις μνήμην του αδελφού του Ηλία δρχ. 7.750.

10) Κρίση Καμμένου εις μνήμην του αδελφού της Δήμου δρχ. 25.000.

11) Ζωμπερδίκια Παρασκευή δια της ανάγκας του γαού δρχ. 10.000.

Γαλαξειδί μετά τον πόλεμο. Αυ γουστιάτικο απόγιομα. Ο ήλιος έπεσε, η ζέστη χαλάρωσε, η όστρια δρόσισε. Άνοιξαν οι αυλές, δρέχουν τα πεζοδρόμια, ποτίζουν τα λουλούδια, μασχοβολάει η γειτονιά. Η Κατερίνη πήρε το σκαμνί και το πλεχτό της και κάθισε στο πλακόστρωτο. Ήρθαν κι η Μαριγώ κι η Θυμία, οι γειτόνισσες, για να τη συντροφέψουν όπως συνήθιζαν.

— Μας πλάνταξε ο έρμος, λέει η Θυμία, τι Αύγουστος κι τούτος;

— Και να μην έχεις μια στάλα κρύου νερό, λέει η Μαριγώ.

— Δεν έχεις καραμπό μαρί; Ρωτάει η Θυμία.

— Κι απ' τουν έχω; Μόνο του Γενάρ' του κρυών', π' λέει κι ου κυρ Γιάνν'ς απ' τουν αγόρασα. Κορακιάζω η καφερή, αλλά μήνας είναι κι θα βγει...

— Άει, θα σας δώσω εγώ κρύου νερό, λέει η Κατερίνη, γιατί μούφεραν πάγου απ' την Ιτιά κι τουν έχω βάλει στουν αφαλό τ' νταμτζάνας.

Δεν πρόφθασαν να το καταπιούν και νάσου φάνηκε η Σταθία: πατριώτισσα της Κατερίνης από το παρακείμενο χωριό που έχει προσωνομία τα οπίσθιά μας και που κάποτε προμήθευε με νυφάδες το Γαλαξειδί.

— Καλώς τα χαιρόστε φλενάδες, λέει η Σταθία.

— Μπα, χαίρλι, πώς ήταν αυτό και μας θυμήθηκε; Αποκρίνεται η Κατερίνη.

— Να, μας ντράλισε τ' Αγία-Παρασκευής ο ήλιος κι είπα να κάμου κάτ' κατ' το Χηρόλακα πού χει πιο δροσά.

— Α... έτ' ε; Μόνο για τ' δροσά ήρθες...

— Όχι μαρί, αφού σας αγαπάω του ξέρ'ς κι γι' αυτό ήρθα. Σας πεθύμασα ντε...

— Έλα κάτσε λοιπόν, κάτσε...

— Τι κάνει ο Γιάνν'ς, τα παιδιά, καλάναι;

— Καλάναι, Σταθία μ' καλά. Εσένα ο Νικολός σου;

— Μια χαρά, τέτοιος κι παντέτοιος, παθαίν' τίποτα ο μονάντερος; Στ' νταβέρνα πήγε πάλι.

— Τι βλέπω μαρί; Ασδεστώματα, παστρέματα, συγυρίσματα, καλουσουρίσματα είχες;

— Να, Σταθία μ'. Ήρθε ο τσιν Μάνος... Ο Διαφεντής απ' του Περαιά, εκεί που δλεύει του παιδί ντε...

— Τι μ' λες Κατερίν', ο τσιν Μάνος ε! Ο Αρχοντάθρως...

— Να, ναι... Κι στόλισα του σπít', έφκιασα κι μύγδαλου γλυκό κι τουν περίμενα στ' πόρτα. Μόλις λοιπόν τουν βλέπω τ' λέω: Καλώς ορίσατε τσιν Μάνο, ελάτε, περνάστε μέσα, περνάστε να σας τραπάρουμε. Είχα στρώσ' κι το πελούμο τραπέζομάντλο... Τέτοιος μσαφής σου σπít' μας!!

— Κστος κι Παναγία... Μαρί

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΦΙΟΡΙΤΟΥΡΕΣ

Του κ. Κώστα Ι. Παπαδόπουλου

συ Κατεράν' μαρί σαράντα χρόνια στου Γαλαξειδ' περνάστε τούειπες, περνάστε; Κακόνο πόπαθα, μπιτ αγράμματ' είσαι κουρούνα;

— Μπα, γιατί Σταθία; Εσύ που έβγαλες του Ελληνικό, στ' ασφάκιες; Άιντε τώρα...

— Τι είχες μαρί κι μάλωσες στο ξενύχτ' τ' σχωρεμέν' τ' Γιαννάκη;

— Τόμαθες κι αυτό Κατερίν'; — Εμ... αυτιά έχουμε κι μεις, κι ακούμε...

— Μαρί, έλαβε γράμμα η Παράσκου απ' του γιού τ' απ' του Περαιά και μας του διάβαζε. «Μόνα, έγγραφε. Υγεία έχω, υγεία ποθώ και δια σένα. Λάβε λόγα ευχάριστο: Σου στέλνω λεφτά, ένα φόρεμα, μια μαλλίνα, δυο μσοφόρια μπουλουνίτκα, τέσσερα ζιγάρινα κάλτσες και τέσσερες μουνδάντες. Ακόμα μάθε, ότι αυξήθηκε η σύνταξ' παρά δε το νοίκο τ' Ναύτ' (Οίκος Ναύτου), η κηδεία και τα φάρμακα δωρεάν. Γράψε μου για τ' καλή σου υγεία, σ' ασπάζομαι ο υιός σου Νιόνιος...». Ξεκαρδιστήκαμε λοιπόν στα γέλια κι παραξηγήθηκε η λεγάμεν', ξέρ'ς ποια η πασπαρντού ντε... η κουντέσσα τ' χωριού, που πέρναγε σνάμενη, κνάμενη κείνη τ'ν ώρα.

— Εμένα να με συμπαθάτε λέει, διακόπτοντας η Μαριγώ. Θα πααίνω γιατί ο Μήτσους μ' θέλει να τ' μαγειρέψου τσκαλόρζο (ρύζι στο πήλινο τσουκάλι) κι δεν έχου καιρό. Άιντε λοιπόν κολνύχτα.

— Στου καλό Μαριγώ, στου καλό, είπαν όλες μαζί, κι καλό ξμέρωμα...

— Λοιπόν Σταθία τι απόγινε, για συνέχα...

— Ε, γυρίζ' κι μ' λέει: Ποια κουρουϊδού'ς παλιού χωριάτσα, π' τα χέρια σ' είναι ακόμα σκισμένα απ' τ' κουντίνες π' φκιάχνατε τ' αγριόσκουπες για να τρύβνε τα καίκια κι ήρθατε στου Γαλαξειδ', φουρέσατε τ' άσπρα φουστάνια κι τα γάντια κι κάντε τ' κυράδες... Ποιανής τα λες αυτά μαρί; Το' λέω... Φεύγα μπουμπγεμέν' γιατί στάχου μαζέψ' απ' του Πιτάφιου που πήγα να 'τσπαστώ κι μη τσουντουδάρεσες... Εμείς μαρί, κι άσπρα γάντια φουρέσαμε κι στ' άσπρα ντυθήκαμε κι του κούτελό μας άσπρα του είχαμε όπως κι τ' όνομα τ' χωριού μας... Ακούς!!!

— Μαρί Σταθία, ντρουπή μαρί. Δεν έπρεπε να μλήσεις έτ'ο. Εμείς χρόνια στου Γαλαξειδ' κι ποτέ δε δγήκαμε στου σβίδου. Δεν έπρεπε μαρί, δεν έπρεπε.

— Του ξέρω Κατερίν' κι μετάνοιωσα κι γω. Αλλά βλέπ'ς η κακιά η ώρα απ' τη μια κι η κουφουκέφαλη η Λούλα απ' την άλλη, που μούδωσε διπλό κουνιακ' για να σχουρέσω, μ' έκαναν να παρανταλιάσω... Ας είναι, περασμένα, ξεχασμένα...

— Μαρί Σταθία, τι μαθαίνεις αλήθεια, απ' του προκουμένου τον αδερφό σ' απ' τ' Νέα Όρη;

— Προυφές είχα γράμμα Κατερίν' κι μούχε κι δουλάρια. Κι μ' τόφερε ο αγλύκαντος ο Ηλιάς τραγδώντας, πως το καταλαβαίν' πως έχει μπικικίνια μέσα βλουμένο του διαβάξ' ου αχρόνιαγος!! Κι τ' ακούει π' λες η σουρπού η Αρχόντω, απού πέρα κι μ' φουνάξ'. «Καλώς τα 'δέχτηκες Σταθία κι καλουφάγουντα». (Καλάμια κι παλούκια είπα απ' μέσα μ' μη μ'

ακούσ' κι ανοίξ' του χαλέ,... κι αλλοίμονό μ'). Φχαρστούμε, φχαρστούμε απάντησα κι γω απ' τ' γκαρδούλα σ'. Α, δεν είναι γειτονιά κείνη Κατερίνη μ'. Δε μπουρείς να κουνθείς. Άσε πούχω κι του Θανάσ'. Τα πίν' απ' του προύι στ' νταβέρνα κι έρχεται του μεσμέρ' κεφάτος κι μ' ταμουλάει στ' γουνιά. Μούχει κατακτιρινίς' του τοίχου... Κι να σ' λένε κι όλα ότ' τόχει παθμένο αφότ' ήρθε απ' την Αμερκή κι πίν' νερό στερνήσου. Ακούς εκεί καμώματα... Κι νάτανε μονάχα αυτοόνο; Έχουμε κι του λουλό, τ' Βαγγελή, απέναντι. Μέσ' τη ντάλα τ' μεσμεριού να κτυπάει τα παλαμάκια κι να τραγδάει το «ΡΙκο - Ρίκο - Ρίκοκο - μύγδαλο γλυκό» κι να δρίζ' την αδερφομοίρο... Μετά να βάζ' τη φτωχιά τ' Μαρία να παίξνε τ' κυρίες κουμπάρες κι του απλό, αμίλητο, αγέλαστο, ακίνητο... Είσαι ξτιανή;

— Σχώρα την μαρί Σταθία, βασανισμένος άνθρωπος είναι, λέει η Κατερίνη.

— Αμ' εμείς χλιθερή τι πάθαμε τ' προυάλες, παρεμβάινει η Θυμία. Μεσ' του καταμεσήμερο ακούμε φωνές. Βγαίνουμε και τι να ειδούμε. Τ' Βαγγελή, να στέκεται στ' μάντρα τ' Βάσως, πούναι φλενάδες κι να τ' φωνάζ' να βγει όξω να τ' περάσ' τη κλωστή στ' βελόνα κι να πάει μετά στου σπít' για να τ' φκιάξ' του γκαδνά τσο... Ακούς τ' χαζή; να κάνει τόσο δρόμο για τ' βελόνα; Αλλά του γούστου ήτανε που ζήτησε η Βάσω του μεγάλου τγάνι για να τγανίσ' ωλούς πούφερε ο Αντρίκος. Κι τ' λέει η Βαγγελή: Θα στου δώσου αλλά να μη το μτζουρώσεις γιατί θα στου τρύψου στ' μούρ'. Μπα, γίνεται αυτόνο Βαγγελή μ' κι αφού τγανίζω με ξύλα; Κι να πιμένει η Βαγγελή κι να μη του θέλει η Βάσω κι δόστου κουντράστο... σκώσανε τ' γειτονιά στο πόδι, με τ' κτουκβέντες...

— Τι να πεις, κόσμους κι κουσμάκ'ς Θυμία μ'.

— Άιντε, αρκετά είπαμε να φεύγω κι γω, λέει η Θυμία, γιατί νύχτωσε κι θέλω να πάω να πάρω νόπνευμα απ' του κυρ Κωσταντίνου.

— Μαρί, πρόσέχε τον, λέει η Σταθία, γιατί είναι κτου-κίρκους. Πήγα τ' περασμένη βδουμάδα να πάρου κλουστές κι λιμπιστίκα λίγες καραμπέλες διάμπολες, τ' πήρα λοιπόν κι όταν πήγα σπít' κι τ' άνοιξα, αν λες τι δρήκα, μούσκουλίθανου. Τέτοιο καζίκ' είχα καιρό να του πάθου... Α, να, έρχεται κι ου Γιάνν'ς. Λοιπόν να σ' αφήσω κι γω τώρα μια κι ανάφανε τα φώσα κι θα βλέπω να μην απστομήσου. Άιντε, καλυύχτα, Κατερίν' κι θα τα ξαναειπούμε.

— Στου καλό Σταθία μ', χαιρετίσματα στου Νικολό και καλό ταχιά.

ΚΩΝ. Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΛΥΤΡΟΝ ΑΝΤΙ ΠΟΛΛΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από σελ. 1

της και του Αυτρωτή - Διδασκάλου.

Άκουσαν από το Πανάγιο στόμα Του το σπαραχτικό «διψώ».

Ο «περιπατών επί πτερύγων ανένμων» και «ποιών τους αγγέλους Αυτού πυρός φλόγα», ο απτόμενος των ορέων και καπνίζονται, «και καθήμενος εν δόξη επί θρόνου Θεότητος», καθηλωμένος, στο —μέχρι τότε— ατιμωτικό σύμβολο, πέθαινε και διψούσε.

Διψούσε, για την «του κόσμου σωτηρίαν», για την οποία, αφήνοντας το θρόνο στ' ουρανού τα πλάτεια, είχε ενανθρωπιστεί, κι αντί για το ουράνια θρόνο δόξας, πέθαινε με σταυρικό θάνατο, για να γίνει αυτή η θυσία Του «λύτρον αντί πολλών».

Το υπέροχο αυτό παράδειγμα του Κυρίου, πραγματικά συγκινεί και εκπλήσσει κάθε ανθρώπινη ψυχή. Τι απροσμέτρητο μέγεθος θυ-

σίας κρύβει! Τι μεγαλειώδη αγάπη για τον άνθρωπο!

Λύτρον αντί πολλών το Πανάγιον αίμα του Κυρίου, «ος αμαρτίαν ουκ εποίησεν ουδέ ευρέθη δόλος εν τω στόματι Αυτού», χύθηκε στο Γολγοθά, γιατί ο Υιός του ανθρώπου δεν ήλθε στον κόσμο για να υπηρετηθεί, αλλά για να υπηρετήσει και να δώσει τη ζωή Του, για να εξαγορασθούν και να ελευθερωθούν από την αμαρτία και το θάνατο πολλοί.

Σκεπτόμενοι όλα τα παραπάνω, προσκυνώντας τα σεπτά πάθη και ασπαζόμενοι το σταυρωμένο σώμα του Θεού Διδασκάλου, ας Τον παρακαλέσουμε να μας κατατάξει και μιας μεταξύ των προβάτων της ποιμνης Του και να στείλει στην ψυχή μας της πίστεως τη χρυσή βροχή, με την οποία να οδηγηθούμε στη λύτρωση και τη σωτηρία. Μεγάλη Εβδομάδα 1989

ΔΗΜ. ΑΛΕΞ. ΚΑΡΑΛΙΩΤΗΣ

Το Χρονογράφημά μας

ΜΕ ΤΟ ΚΑΦΕΔΑΚΙ

Βρέθηκαν και πάλι στο «ΕΡΜΗΣ», όπως από παλιότερα συνήθιζαν για το πρωινό τους καφεδάκι. Ξέμπταρκοι κι οι δυο, συνταξιούχοι, παλιοί συνάδελφοι, συμπατριώτες και φίλοι γκαρδικαίοι... Έτσι έσμιγαν εκεί για «την πιο μεγάλη μικρή απόλαυση» —πούλεγε κι η διαφήμιση— να μάθουν τα νέα απ' την πατρίδα, να πουν τα δικά τους. Κι αν δεν είχε νέα, ν' αναπολήσουν τα παλιά, τα περασμένα κι αλησμόνητα...

Κείνη τη μέρα δεν πρόλαβε ο πρώτος πούχε έρθει εκεί να παραγγείλει τους καφέδες —ήταν η σειρά του δλέπεις— κι ο άλλος του ανακοίνωσε τα νέα:

— Πάει κι ο κόπταν Λούκας... Μας άφησε χρόνους!

— Τι λες! Τούπτε ο άλλος. Θεός σχωρέστων... Όλοι θα φύγουμε σιγά - σιγά για κει... Βέβαια τότε τα χρονάκια του... Θυμάσαι τότε στο κόψιμο της Βασιλόπιτας του Συνδέσμου πούλεγε πως καθαντζάρισε τα ενενήντα... «Πλήρης ημερών» που λέμε...

— Βέβαια... —συμφώνησε ο πρώτος— αλλά πως να το κάνεις αδερφέ μου! Ο θάνατος είναι πάντα θάνατος, όσο να πάει κανείς κι ό,τι κι αν κάνει... Όποιος φεύγει αφήνει πίσω του ένα κενό, γιατί ο κάθε άνθρωπος είναι κάτι το ξεχωριστό. Ανεπανάληπτος κι αναντικατάστατος...

— Έτσι είναι η ζωή μας —συνέχισε με φιλοσοφική διάθεση ο δεύτερος. Ήρθαμε σε τούτο τον ψεύτικο τον κόσμο και τον προσωρινό για να φύγουμε κάποτε για τον άλλο, τον αληθινό κι αιώνιο!

— Καλό ανθρωπάκι που λες. Και θεοσεβούμενος —συμπλήρωσε ο πρώτος. Κι η ζωή του με πολλές καλοσύνες.

— Ε! Αυτά είναι που θα βρει κι η ψυχούλα του, είπε με βεβαιότητα ο δεύτερος. Αλλά δε μούπες. Πότε έφυγε; Πού έγινε η κηδεία του και δεν πήραμε χαμπάρι;

— Μ' αυτό είναι... ξαφνικά. Και τον πήγαν μέσα. Στην πατρίδα.

— Πώς έτσι; Αυτός είναι από πολύ νέος εδώ κι εκεί δεν έχει πια κανένα...

— Έλα ντε! Αυτό λέω κι εγώ! Και που να στα λέω... Έξοδα. Έξοδα πολλά για τη μεταφορά κι όλα τα σχετικά. Πεταμένα λεφτά αδερφέ μου! Δε θα μπορούσαν να τα διαθέσουν οι δικόι του σ' ένα έργο κοινής ωφελείας, να στην Κοινότητα να γίνει κάτι;... Γιατί η πολυτέλεια αυτή; Τι εδώ τι εκεί... Η ίδια γη... Το ίδιο πράγμα!

— Α φίλε μου —τον διέκοψε ο άλλος. Εδώ δε θα συμφωνήσω μαζί σου. Κι ας συμφωνούμε σ' όλα και στο Κόμμα και στην ομάδα. Εδώ μου τα χαλάς!

— Γιατί; Τι λογικότερο και πρακτικότερο να τον άφηναν εδώ που μένουν κιόλας τα παιδιά του!

— Να σου πω... Από μια άποψη ναι. Ωστόσο υπάρχουν και κάποια «αλλά» ώστε εγώ να λέω πως έπραξαν άριστα.

— Να τ' ακούσω φίλε μου.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Ζητάμε συγνώμη από τους συνεργάτες μας γιατί πολλές συνεργασίες που ελήφθησαν θα δημοσιευτούν στο προσεχές.

— Πριν απ' όλα ήταν επιθυμία του —δεν τόλεγε ο άνθρωπος— να ταφεί στη γη του. Να της επιστρέψει ό,τι τούδωκε και του έθρεψε κάποτε. Να της το επιστρέψει σα μια οφειλή... «Επί την μητέρα αυτού γην, δύνων πας αύθις αναλύσει...» Δεν ψάλλει κι η εκκλησία μας; Μάνα η γη και της πατρίδας γλυκύτερη και τρυφερότερη... Και το χόμα της ελαφρύ κι αγιασμένο... Θυμάσαι απ' το σχολείο, τότε για τον Ιωσήφ που πεθαίνοντας άρχοντας μέγας, στην Αίγυπτο όρκιζε τα παιδιά του, όταν κάποτε ξαναγύριζαν στη γη τους να πάρουν μαζί τους και τα οστά του; Και πόσοι άλλοι απ' τους προγόνους μας δεν άφηναν εντολή για κάτι τέτοιο στα παιδιά τους; Ελληνική συνήθεια τούτη απ' τ' αρχαϊκά χρόνια μέχρι σήμερα. Κι ήθελε πάντα το Πάσχα να βρίσκεται στην πατρίδα... Και θάθελε φέτος και μ' ό,τι άφησε πίσω του να βρίσκεται εκεί... Κι εγώ θα τόθελα...

— Εσύ έτσι πάντα —έπαιρνε πάλι το λόγο ο πρώτος. Συναισθηματικά και φιλοσοφικά τάπαιρνες τα πράγματα...

— Λιγάκι... Αλλά δε νομίζεις πως πρέπει να τα βλέπουμε κι από μια άλλη όψη τα πράγματα;

— Κι αν αυτά τα χρήματα πήγαιναν στην Κοινότητα, διατίθονταν για κάποιους σκοπούς, δε θάταν πιο σωστό;

— Συμπάθωμε! Αλλά το σκεπτικό σου θυμίζει την ιστορία του Ευαγγελίου της Μεγάλης Τρίτης που ακούσαμε τις προάλλες.

— Ποια;

— Να. Πως όταν η μετανούσα αμαρτωλή έσπαζε το αλάδατρο με το πανάκριβο μύρο, πλένοντας τα πόδια του Χριστού, επαναστάτησε για τη «σπατάλη» ο Ιούδας κι είπε πως θάταν πιο σωστό, τα χρήματα που στοίχισε να δίνονταν στους φτωχούς... Λογικό θα μου πεις... Ναι... Αλλά ο Χριστός δε συμφώνησε! Φίλε μου δεν πρέπει να βλέπουμε όλα τα πράγματα και να τα κρίνουμε με την ψυχρή λογική, την πρακτική χρησιμότητα και την οικονομική τους αξία. Ο άνθρωπος δεν έχει μόνο μυαλό αλλά και καρδιά. Δε λειτουργεί μόνο με συλλογισμούς αλλά και με αισθήματα. Δεν έχει μόνο υλικές ανάγκες αλλά και πνευματικές. Δε ζει μόνο με τροφή και νερό κι ένα ντύσιμο. Αποζητάει και τα ευγενέστερα και τα ωραιότερα. Έχει ανάγκη από αγάπη, στοργή, τρυφερότητα στις σχέσεις του με τους άλλους. Να προσφέρει και να του προσφέρουν. Θέλει και λουλούδια και κοσμήματα κι αρώματα. Έχει ανάγκη όχι μόνο από αισθησιακές και βιολογικές ικανοποιήσεις αλλά και αισθηματικές κι ανώτερες! Αγαπάει και διψάει και τ' ωραίο και τ' αληθινό και το άγιο. Κι αυτά τα τελευταία μας κάνουν ανθρώπους... Δεν είδες κι ο δημιουργός πόσο σπάταλα στόλισε τον κόσμο μας μ' ομορφιά φανερά και κρυφή που μοιάζει σπατάλη, αλλά είναι αγάπη και σοφία;

— ...

Καθυστερημένα έφταναν και τ' καφεδάκια, ο «βαρύς γλυκός» κι ο «σκέτος» χωρίς όμως κανείς τους να διαμαρτυρηθεί στο παιδί για την αργοπορεία του...

Κι ο δεύτερος —πούχε πάρει πια φόρα στο λόγο και δε σταμάταγε— είπε πια να δώσει τέλος με ταύτα τα λόγια:

— Έτσι που λες. Έτσι το βλέπω εγώ κι

ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

Ενδιαφέρουσες συναντήσεις

Από την κ. ΖΩΗ ΝΑΘΑΝΑΗΛ - ΑΡΒΑΝΙΤΗ

Στις 18 Απριλίου έγινε στο Παρθενάγειο η έκτη συνάντηση παιδαγωγικού και επιμορφωτικού περιεχομένου, η οποία γίνεται μία φορά το μήνα, χάρη στην αγάπη των καθηγητών προς τους μαθητές τους και της θέλησής τους να βοηθήσουν και εκείνους και εμάς, τους γονείς τους, έτσι ώστε να έχουμε το καλύτερο αποτέλεσμα για τα παιδιά μας.

Όμως αυτή η συνάντηση είχε κάτι το διαφορετικό από τις προηγούμενες. Διότι εκτός από τους κ. Διακομανώλη Λυκειάρχη και κ. Ντουρουντάκη Γυμνασιάρχη, τους κύριους ομιλητές μας στις προηγούμενες συναντήσεις, σε αυτή έλασαν μέρος οι σχολικοί σύμβουλοι κ. Μακίης Ανάργυρος, Μαθηματικός, Κάισαρης Περικλής, Φιλολόγος και Κατέβας Παναγιώτης, Φυσικός. Έτσι μας ανέπτυξαν τις απόψεις τους, απόψεις ειδικών δεξιάς. Πληροφορηθήκαμε λοιπόν από τους ειδικούς πλέον, αρκετά πράγματα από αυτά που μας απασχολούσαν. Τον νέο τρόπο της μαθησιακής απόκτησης, τόσο διαφορετικό και πολύ σωστότερο από αυτόν των παλαιών ετών της δικής μας εποχής. Το θέμα της αξιολόγησης των γνώσεων των παιδιών και του τρόπου βαθμολογίας. Ακόμη το πνεύμα συνεργασίας καθηγητών και μαθητών, την πραγματικά φιλική σχέση που τους συνδέει και πόσο είναι πραγματικά επιθυμητή και ουσιαστική η συνεργασία και των γονιών με τους καθηγητές. Επίσης πόσο έχει προχωρήσει η δοήθεια του σχολείου προς τους αδύνατους μαθητές με ειδικές διδακτικές (φροντιστηριακές) ώρες από τους ίδιους τους καθηγητές τους.

Στη συνάντησή μας αυτή παραβρέθηκαν επίσης ο κ. Γιάννης Καλλίας, γνωστός καθηγητής ξένων γλωσσών από τους πρωτοπόρους στην περιοχή μας. Καθώς και ο κ. Μαρτίνο φιλέλληνας από την Ολλανδία καθηγητής αρχαίων Ελληνικών και γνώστης της Νεοελληνικής γλώσσας, ο οποίος έχει αναλάβει το πολύ δύσκολο έργο της σύνταξης Ολλανδοελληνικού λεξικού. Και οι δύο επίσημοι προσκεκλημένοι μας επαίνεσαν την προσπάθεια που γίνεται στο Γαλαξείδι μας και που είναι ίσως η μοναδική σε όλο τον Ελλαδικό χώρο.

Ευχαριστούμε όλους όσους συμμετέχουν σε αυτή την προσπάθεια και ευχόμαστε να γίνει θεσμός που θα απλωθεί σε όλα τα σχολεία της πατρίδας μας για το καλό των παιδιών μας και της κοινωνίας μας.

έτσι νομίζω πως είναι.

— Σαν νάχεις και κάποιο δίκιο. Είπε ρουφώντας απολαυστικά την πρώτη γουλιά του ο άλλος και πλαταγίζοντάς την στο στόμα του για να χαρεί όλη τη νοστιμιά του βαρύ γλυκού του.

Κι ο πρώτος ξαναπαίρνοντας το λόγο —ευτυχώς για ύστερη φορά— συμπλήρωσε:

— Κι άκουσε και κάτι άλλο: Τα έξοδα πούγιναν δεν αποκλείουν τη δωρεά. Τα παιδιά του μακαρίτη είναι παιδιά φιλότιμα και καλοσχευόμενα, έχουν και τον τρόπο τους. Και να μου το θυμηθείς...

Η σιωπή του άλλου έδειχνε πως δε διαφωνούσε πια μαζί του... Και βάλθηκαν κι οι δυο να αποτελειώσουν το καφεδάκι τους πούχε πια κρυσώσει. Σύμφωνα και σ' αυτό, με μόνη διαφορά τη διαφορετική παραγγελία στον καφέ...

Ι. ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΗΣ

ΝΕΑ ΤΩΝ ΑΠΟΔΗΜΩΝ

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Απρίλιος 1989

Με μεγάλη επιτυχία δόθηκε το Σάββατο 11 Μαρτίου το βράδυ η χοροεσπερίδα με δέιπνο της Αδελφότητας Γαλαξειδιωτών Οϊάνθη στην ωραία στολισμένη αίθουσα του Νιρς στην Αστόρια. Οι Γαλαξειδιώτες από Νέα Υόρκη, Νιού Τζέρσεϋ, Πενσυλβάνια και ακόμα από μακριά από το Κλήβελαντ, Οχάιο και άλλα μέρη, με τις οικογενειές των και αρκετούς φίλους Ρουμιελιώτες και άλλους ομογενείς, κατανέμενοι από όλα τα μέρη της Ελλάδας, χόρευαν και τραγούδισαν την παραδοσιακή Αποκριά. Συνεχής μουσική με ορχήστρα που άρχισε με το «άσπρα, κόκκινα καρδάκια», το γνωστό Γαλαξειδιώτικο τραγούδι και ακολουθούσε όλη τη νύχτα με ελληνικούς, καλαματιανούς και τσάμικα και αμερικανικούς χορούς. Πλούσιο καλλιτεχνικό πρόγραμμα με χορευτικό όμιλο νεολαίας και μασκαράδες.

Ένα πραγματικό γαλαξειδιώτικο καρναβάλι, που τόσο όμορφα οργάνωσε και παρουσίασε η συμπατριώτισσά μας και μέλος του Δ.Σ. Λαμπρινή Ρέκκα, το γένος Πορτούλα και της αξίζουν συγχαρητήρια για την καλή δουλειά.

Στο χορό μας παρευρέθηκε και από το Γαλαξείδι ο νεαρός καλλιτέχνης ζωγράφος Γιώργος Μηνάς με τη σύζυγό του και παρουσίασε ωραίους πίνακες ζωγραφικής με τοπία του Γαλαξειδιού που εντυπωσίασαν τους παρευρισκομένους. Μάλιστα δώρησε προς την Αδελφότητα ένα από τα έργα του, ωραία ζωγραφιά, για τη λαχειοφόρο αγορά προς ενίσχυση του ταμείου του Συλλόγου μας. Πολλά ευχαριστώ στο συμπατριώτη μας.

Παρευρέθησαν αντιπρόσωποι ομογενειακών οργανώσεων, μεταξύ αυτών ο Τομ Κοράκης, πρόεδρος του Συλλόγου «Αθανάσιος Διάκος» με μεγάλη παρέα, ο αντιπρόσωπος του Εμπορικού Ακόλουθου της Ελλάδας στη Νέα Υόρκη Θάνος Μακρανδρέου με τη σύζυγό του και κόρη των, επίσης αντιπρόσωποι του ελληνο-αμερικανικού Τύπου. Φέτος είχαμε και για πρώτη φορά Γαλαξειδιώτες από μακριά, όπως από το Κλήβελαντ ο Τζέιμς Ανδρετάκης γιός του Αργύρη Ανδρετάκη ή Φαναριέρη, με τη σύζυγό του και φίλους των και πολλούς άλλους.

Ο εισηγητής της βραδιάς, ο παλαίμαχος Γαλαξειδιώτης επίτιμος Πρόεδρος της Οϊάνθης Γιώργος Βαδαλός, με ενθουσιώδη

λόγια καλωσόρισε τους παρευρισκομένους και τους μετέφερε νοερώς στην παλιά εποχή της Αποκριάς στο Γαλαξείδι λέγοντας «Έχω δυο λόγια να σας πω εις το αποψινό μας πανηγύρι, δυο λόγια που προέρχονται από τα ψηλά βουνά της Ρούμελης και από το ιστορικό και ωραίο Γαλαξείδι... Απόκριες, δυο εβδομάδες γεμάτες γλέντι, αγάπη και χαρά, η σκέψη μου φτάνει χρόνια πίσω με ανάμνηση της νοσταλγίας στον τόπο που γεννήθηκα. Λαμποκοπούσαν οι γειτονιές από τις αναμμένες φωτιές, ανόρια και κορίτσια με μεταμωμένες ντυμένες, με χαμόγελο γύριζαν και σκορπούσαν τη χαρά και το γέλιο. Τα καφενεία και ταβέρνες στολισμένα με αποκριάτικες γιρλάντες και με κλαρίνα, νταούλια, σαντούρια και βιολιά σκόρπιζαν το κέφι. Επισκέπτες απ' όλα τα χωριά της περιοχής και από την Αθήνα και Πειραιά γιόμizαν μαζί με τους Γαλαξειδιώτες τους δρόμους του τόπου μας. Τραγουδούσαν αποκριάτικα «Σε ωραίο περιβόλι», «Αχ για μια Γαλαξειδιώτισσα» τα τραγουδούσαμε όλοι. Όσα χρόνια και αν πέρασαν δεν τα ξεχνάμε».

Κατόπιν παρουσίασε τον Πρόεδρο της Αδελφότητας Οϊάνθη, που μίλησε για το έθιμο της Αποκριάς και τη συνέχεια των παραδόσεών μας και τη μετάδοση αυτών και στις νέες γενιές. Τόνισε τη σημασία του έργου της Αδελφότητας Οϊάνθη για τη στενότερη επαφή μεταξύ όλων των Γαλαξειδιωτών της Αμερικής και τη ηθική και υλική συμπαράσταση στον τόπο της καταγωγής μας.

Η όλη εκδήλωση είχε το χαρακτήρα μιας βραδιάς στο Γαλαξείδι.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΝΕΑ

Ο Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής Τζωρ. Μπους έστειλε συγχαρητήριο γράμμα, έπαινο στο συμπατριώτη μας στο Σικάγο Βασίλη Δόγκα ή Μάντζο. Τον περασμένο Νοέμβριο στις προεδρικές εκλογές ο Βασίλης έπρεπε να κάνει εγχείρηση στο Νοσοκομείο. Αλλά ο συμπατριώτης μας ακολουθώντας πιστά τα γνωμικά των προγόνων αρχαίων Ελλήνων ότι «σωστός πολίτης είναι αυτός που ενδιαφέρεται για τα κοινά της πολιτείας», λέει στους θεράποντες γιατρούς, μεταξύ αυτών και ο γιός του Γιάννης, που τον περίμεναν έτοιμοι με τα μαχαίρια, «όχι κύριοι, σήμερα, πρέ-

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ Η. ΚΑΜΒΥΣΗ

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ, Απρίλιος.—

Από το βράδυ της 23 Μαρτίου ενέσκηψε μεγάλη κακοκαιρία με νοτιοδυτικό άνεμο και σφοδρό τάτη καταιγίδα η οποία συνεχίστηκε όλη τη νύχτα και την επόμενη, με θόριο άνεμο 6-7 μποφόρ και συνεχή βροχή και το κρύο έγινε αρκετό, ώστε να τεθούν σε ενέργεια καλοριφέρ, τζάκια και σόμπες διάφορες.

Το λιμάνι γέμισε από πλεούμενα, ξένα κότερα που διέκοψαν το ταξίδι τους για άλλα λιμάνια

παι να ψηφίσω». Έτσι πήγε και εκπλήρωσε το καθήκον του στις κάλπες. Το άκουσαν οι δημοσιογράφοι, το έγραψαν οι εφημερίδες στο Σικάγο και σε άλλες πολιτείες. Άρχισε ο Βασίλης να λαβαίνει γράμματα απ' όλα τα μέρη της Αμερικής. Έφτασε το νέο και στο γραφείο Τύπου του Λευκού Οίκου και απ' εκεί σ' αυτή του Τ. Μπους.

Στο γράμμα του ο Πρόεδρος λέει, ότι ο συμπατριώτης μας Βασίλης ή Μάντζος με την πράξη του αυτή γίνεται παράδειγμα για όλους τους Αμερικανούς ψηφοφόρους και τον συγχαίρει «I SALUTE YOU», γράφει.

Έτσι ο Βασίλης ή Μάντζος κατέχει το ιστορικό αυτό γράμμα του Τζωρτζ Μπους και ας μη τον ψήφισε. Μπράβο Μάντζο.

Η Αδελφότητα «Οϊάνθη» εύχεται στους απανταχού Γαλαξειδιώτες καλό και χαρούμενο Πάσχα. Χρόνια πολλά.

Για το θάνατο στο Γαλαξείδι του σεβαστού γέροντα Δημήτρη Κουμπούρη, εκφράζουμε τα συλλυπητήρια εκ μέρους της Αδελφότητας «Οϊάνθη» στα παιδιά του. Στον εγκατεστημένο στη Ν. Υόρκη Κώστα Κουμπούρη, εκλεκτό μέλος του Συλλόγου μας και στην Ελλάδα στην Ευσταθία Γ. Κατσούλη και στα εγγόνια και συγγενείς εδώ και στην Ελλάδα.

Απεβίωσε στο Νιού Τζέρσεϋ, ο συμπατριώτης μας Νικόλαος Παλυβίδας, μέλος, πρώην Γραμματέας και πρώην Πρόεδρος της Αδελφότητας «Οϊάνθη» και πρώην αντιπρόσωπος της εφημερίδας «Το Γαλαξείδι» για ένα διάστημα. Τα θερμά μας συλλυπητήρια στη σύζυγό του Μαρία, γιό του Κωνσταντίνο, στα αδέρφια του Χρήστο και Ανδρέα Παλυβίδα και Αικατερίνη Σακελλαρίου και στους συγγενείς εδώ και στην Ελλάδα.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΑΡΑΤΟΣ

μέχρι να κοπάσει ο άγριος βοριάς, η μεγάλη θαλασσοταραχή και η συνεχής βροχή.

Ο κόσμος, ντόπιοι και ξένοι έτρεχαν να προμηθευτούν ότι είχαν ανάγκη και επέστρεφαν στα σπίτια τους μουσική από τη βροχή.

Ένα λεωφορείο τουριστικό γερμανικής εταιρίας με επιβάτες Γερμανούς, ερχόμενοι από Δελφούς με κατεύθυνση την Αρχαία Ολυμπία, σταμάτησε για λίγο στην πλατεία «Μάμα» να ξεκουρασθούν και βγήκαν να γευματίσουν στα γύρω κέντρα και μετά μία ώρα παραμονή ξεκίνησαν υπό ραγδαioστάτη βροχή.

Οι ιδιοκτήτες μικρών λέμβων αραγμένων στο λιμάνι μας, από τα άγρια χαράματα κατέβηκαν να δουν αν ήταν στα αγκυροβόλια τους, οι οποίες όσες δεν είχαν σκεπασθεί με τέντες γέμισαν νερά με κίνδυνο να καταποντισθούν και πολλοί συμπολίτες χαροπάλεψαν πραγματικά με τις τρόμπες να δγάλουν τα νερά να μην πάνε στον πάτο και χάσουν και τις μηχανές.

Τώρα τις χρωματίζουν για να είναι έτοιμες για απόπλου για το σχετικό φάρμα, καθ' όλη τη διάρκεια του ερχόμενου καλοκαιριού.

Εκεί βλέπω φίλο μου πλοίαρχο με τη φόρμα της δουλειάς και τα χέρια πασπαλειμένα με μπογιές, μπογιατίζει με μεράκι τη βαρκούλα του για να τη ρίξει στη θάλασσα για φάρμα. Καπετάνιος αυτός σε καράβι 300 χιλιάδων τόνων, αφού όργωσε τις θάλασσες και τους ωκεανούς επί 30 - 40 χρόνια, τώρα μοιάζει με τους φερίκους γλάρους πούπεσαν τα φτερά τους αγγαντεύει τη θάλασσα, γονατιστός τώρα μπροστά σε μια μικρή βαρκούλα ζητά να βρει... παρηγοριά, τραβώντας κουπί α νοίγεται στο πέλαγος να πιάνει φαράκια.

Αυτή είναι η μοίρα των ναυτικών μας.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ Η. ΚΑΜΒΥΣΗΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΜΟΝΗΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΩΤΗΡΑΣ

Ηλίας Δημ. Ζαχαράπουλος εις μνήμην του αδελφού του Διονυσίου δρχ. 5.000.

Το εκκλησιαστικόν συμβούλιον ευχαριστεί τους δωρητάς.

Για το εκκλησι. Συμβούλιον

Ο ταμίας

Η. ΚΟΥΜΠΟΥΡΗΣ